

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ОЛІМПІАДНОГО РУХУ В УКРАЇНІ З ХІМІЇ

Ольга Березан, вчитель хімії

Нововолинський науковий ліцей Волинської обласної ради,

м. Нововолинськ, Україна

ovberezan@ukr.net

У системі роботи з обдарованою молоддю особливе місце займають предметні олімпіади учнів. Результатом зацікавленості хімією є участь у цих інтелектуальних змаганнях. Більшість учнів-учасників хімічних олімпіад обирають хімію чи хімічну технологію своїм фахом, стають першокласними дослідниками.

Із перших занять вчитель намагається вкласти в голови своїх олімпійців величезну кількість інформації. І не секрет, що він паралельно формує математичну грамотність, тому що у школярів великі прогалини з математики, які щороку лише збільшуються.

Слушно зауважити, що постійно збільшується теоретичний рівень змісту задач, а це означає, що вчитель вчиться сам і навчає учнів-олімпіадників, спонукає їх (і себе також) до використання сучасних підручників з неорганічної, органічної, фізичної, аналітичної хімії тощо для закладів вищої освіти.

Звісно, для учнів переможців третього етапу Всеукраїнської олімпіади з хімії проводять відбірковотренувальні збори для підготовки до четвертого етапу. Школярі, яких ми називаємо “наші олімпіадники” – це діти з величезним бажанням опанувати і вбирати знання. А тому для читання лекцій залучають викладачів закладів вищої освіти, вчителів, які *можуть і хочуть* поділитися досвідом підготовки учнів до олімпіад. Така підтримка викладачів, науковців, фактично колег-ентузіастів сприяє інтелектуальному розвитку, формуванню практичних умінь і навичок учнів та їхній результативності на фінальному етапі Всеукраїнської та Міжнародної олімпіад. Нині допомагають вчителю і учню також інтернет-ресурси. Позитивно, що в столиці для підготовки олімпіадників вже багато років залучають на волонтерських засадах студентів-хіміків. І це чудово!